

כָל הַשׁוֹנֶה הַלְּכוֹת בְּכָל יוֹם מִבְּטַח לֹא שָׁהָא בְּנֵי עַולְם הַבָּא

לִימֹד שְׂעִיר אָרֶה מַחֲבֵר עִם רַמְ"א

לימוד כל סדר ש"ע או"ה הלכות פודים
המחבר עם רמ"א - עמוד אחד ליום
לסיום בעגנון שבעה ימים קודם הפודים
ויזכה להיות "בן עולם הבא"

מכון "הילכות פורמים לשבעה ימים" – ללימוד כל אחד "הילכות פורמים" במעגל שבעה ימים קדמ' פורמים שעיל די "מפעעל עולמי" ללימוד שולחן ערוך מוחבר עט ר' מא"א.

שואליין ודודשין בהלכות הרגל – קודם הרגל שלשים יום –

ז אדר
[יום א]
משבנה ימים
פודח פורחים

הַלְכָות פּוֹרִים לְשָׁבֻעָה יָמִים

לימוד שולחן ערוך הלכות פורים לשבעה ימים – עמוד אחד ליום

תנו רבן חשה תיקון להם לישראל שיוהו שוואליין ודורשיין בענינו – של יום הלננות בפסח הלנות עצרת בעצרת הלנות חג בחג

קודם הלימוד יאמר: הני רוזח למד, כדי שיביאנו הפלמוד לינו מעשה. ולידי מדות ישרות. ולידי ידיעת התורה. ונברני עושה לשם יהוד קודש אבריד הוא ושכינתייה בשם יהוה ובשם אדני מונחים יאהדנה עלי ידי הנעלם בדחיפתו ורוחמו ביחסו שלים בשם כל ישראל.

בבאים ר' יתענו האוכלים (הגהות מהנהגים):

ג. יש מטענים כי ימים זכר לטענית
אסטר:

**בימן רפואי – חיוב קרייאת המגילה,
ובו ב' סעיפים**

א. חייב אדם לקורות המגילה בלילו
ולחזר ולשנותה ביום ושל לילה
זמןה כל הלילה ושל يوم זמנה כל
היום מהנץ החמה עד סוף היום ואם
בראה משעלה עמוד השחר יצא:

מבטלים תלמוד תורה לשם עז מקרא. מגילה קל וחומר לשאר מצות של תורה שיכל ניחם מפני מקרא מגילה שאין לך דבר שנודה מקרא מגילה מפני הויז ממת מצוה שאין לו קוברים (כדי צרכו), שהפוגע בו קוברו תחליה ואחר כך קורא. הגה: וכל זה לא מייריל אלא בדယא שהות לעשות שתיהן אבל אם אי אפשר לעשות שתיהן אין שם מצוה דאוריתא נדחה מפני מקרא מגילה (ר' ז' ובית יוסף בשם הוספות ומהר' א מזרחי) והוא דמות מצוה קודם הינו דוקא בדယא לוי לקראה אחר כך (מהר' א מזרחי):

• • •

שלפנינו ומפסיקין בשניה כדי שתהא פרשת זכור בשבת הסמוכה לפורים מלפניה ואם חל פורים בערב שבת מקדימים לקרות פרשת זכור בשבת שלפנינו:

ה. הימים שראוי לקבוע בהם ראש חדש
אדר זבד'ו וסימן לשבות ההפסקה
זט'ו ב'ו ד'ו וב'ו כלומר כshall
ראש חודש בשבת מפסיקין בחמשה
עשרה בו וסימן זט'ו וכshall ביום ב'
mpsikin bo' bo' וסימן ב'ו וכshall
ביום ד' מפסיקין בד' bo' וסימן ד'ו
וכshall ביום ר' מפסיקין בשתי
שבות ב' bo' וינ' bo' וסימנו וב'ו :

יש אומרים שפרשת זכור ופרשת פרה אדרומה חייבים לקróותם מדאוריתא לפיכך בני היישובים שאין להם מנין צרייכים לבוא למקום שיש מנין שבתות הללו כדי לשמווע פרשיות אלו שהם מדאוריתא. הaga: ואם אי אפשר להם לבוא מכל מקום יזהרו לקróות בנגינתם ובטעמם (מצא כתוב):

טימן תרפו – דין תענית אמתה, וכו'

ג. בחנוכה ופורים מותר להתענות לפניהם ולאחריהם:

ב. מתחננים ב'יג באדר ואמ חל פורים באחד בשבת מקדיםין להתענות ביום חמישי. הנה: והענית זה אינו חובהلن יש להקל בו לעת הצורך כגון מעורבות או מניקות או חולחה שאין בו סכנה ואפילו רק כוabi עינים שם מצערים הרבה לא יתענו ויפרעו אחר כך אבל שאר בראים לא יפרשו מן החיבור (חודשי אגדה בשם

סדר הלימוד ליום ז' אדר

הַלְכָות מִגֵּלָה וּפּוֹרִים

סימן תרפה – סדר ד' פרשיות, ובו ז'

א. ראש חודש אדר הסמוך לניצן של להיוות בשבת קורין פרשת שקלים שהיא כי תsha עד ועשית כיור נחשת ומפטיר ויכרות יהוידע ומוציאין שלשה ספרים באחד קורא פרשת השבעה ורשות של ראש חודש ובשלישי קורא מפטיר בפרשת שקלים:

ב. בשבת שנייה מוציאין שני ספרים באחד קורא פרשת השבע ובסני קורא זכור את אשר עשה לך מלך ומפטיר פקדתי את אשר עשה מלך :

ג. בשבת שלישית שהוא ט"ו באדר מפסיקין ובשבת רביעית שהיא כ"ב לאדר מוציאין שני ספרים באחד קורא בפרשת השבוע ובשני קורא פרשת פרה ומפטיר וזרקתי עליכם מים תהוריים (ועיין לעיל סימן קל"ז סעיף ה):

ד. בשבת חמישי שהוא כ"ט באדר מוצאיין ב' ספרים באחד קורא פרשタ השבע ובסני קורא החידש הזה לכם ומפניהם בראשון באחד לחייב:

ה. חל ראש חדש אדר הסמוך לניסן בתווך ימי השבוע ואפילו בעבר שבת מקדיימיין לקרות פרשת שקלים בשבת

וְכֹל הַמּוֹפֵה אֶת הַרְבִּים [ז' אָדָר], יוֹם א' מִשְׁבֻעָה וְמִום קָודֵם פּוֹרִים זָכוֹה לְבָנִים צְדִקִים!

שואליין ודודשין בהלכות הרגל – קודם הרגל שלשים יום –

ח אדר
[יום ב']
משבעה ימים
קדום פורים

**הַלְכָות פּוֹרִים לְשָׁבֻעָה יְמִים
לִימּוֹד שׁוֹלְחָן עָרוֹק הַלְכָות פּוֹרִים
לְשָׁבֻעָה יְמִים – עַמּוֹד אֶחָד לַיּוֹם**

גָּלִיל
ב'

קולם תלמוד יאמר: הנה רוזח למד, בר שיבאינו תלמוד לידי מעשה, ולידי מרות ישנות. ולידי ידיעת התרבות. ובריני עוזה לשם יחות קודשא בריך הוא ושכינתייה בשם יהוה ובשם אדני מתקדיםiah האדרונה עלי ידי הנעלם בדחיפתו ורוחמו ברוחדרא שלים בשם כל ישראל.

סימן תרפה – שחבל חייבים בקריאת מגילה, ובו ר' מיעיפים
א. הכל חייבים בקריאתך אנשים ונשים וגרים ועבדים משוחדרים ומחייבים את הנטנים לזרותה;

ב. אחד הקורא ואחד השומע מן הקורא יצא ידי חובתו והוא שישמע ממי שהוא חייב בקריאתך לפיכך אם היה הקורא הראשון או קטן או שוטה השומע ממנו לא יצא וייש אומרים שהנשימים אינם מוציאות את האנשים. הaga: וייש אומרים אם האשה קוראה לעצמה מברכת לשם מגילה שאינה חייבת בקריאתך (מרדי פוק קמא דמגילה):

ג. אנדרוגינוס מוציאו מינו ולא שאינו
מין טומטום ומיא שחציו עבר
אפילו מינו אינו מוציא. הגה: יש
אומרים דאפילו את עצמו אינו מוציא
וצרך לשם מאחרים (בית יוסף):

ד. השומע מגילה ממי שהוא מודר
הנה מננו יאא:

ה. מקום שאין מניין אם אחד יודע והאחרים אינם יודעים אחד פוטר את כולם ובמקרה יודעים כל אחד קורא לעצמו:

ו. מנהג טוב להביא קטנים וקטנות
לשימוש מקרא מגילה:

ה. בן עיר שהליך לכרכר או בן כרכר שהליך לעיר אם היה דעתו לחזור למקוםומו בזמן קרייה ונתקעכבר ולא חזר קורא במקומו ואם לא היה דעתו לחזור אלא לאחר זמין הקרייה קורא עם אנשי המקום שהוא שם. הגה: ואם הוא במדבר או בספינה קורא ביום י"ד כמו רוב העולם (כל בו):

ג. יום חמשה עשר שחל להיות
בשבת אין קורין המגילה בשבת
אלא מקדימין לקורותה בערב שבת
וגובים מועות מתנות עניות
ומחלקים אותם בו ביום ובו
שבת מוציאים שני ספרים וכשניהם
קורין ויבא עמלך ואומרם על
הניסי וain עושין סעודת פורים
עד יום אחד בשבת:

ז. המפרש ביום והויצא בשיר阿拉 ואינו מוצא מגילה להוליך עמו יקראנה ביב"ג או ביב"ב או ביב"א בלבד ברכה ואם אי אפשר להמתין עד ימים הללו יש אומרים שקורוא אפלו מתחלת החדש. הגה: והכי נהוג ומיהו אם נזדמן לו אחר כך מגילה חזר וקורא אותה ביום י"ד אפלו קראת תקופה ביום י"ג מכל מקום קרא אומה שלא בזמןה וככל בו רבתי יוסף:

ה. בן עיר שהיה בספינה או בדרכ
ולא היה בידו מגילה ולאחר כך
נודמנה לו בטיז קורא אותה
בטיז:

סדר הלימוד ליום ח' אדר

**טימון רפואי – דין לרבים המוקפים
חומרה מימות יהושע בן נון, וכו'
ח' בז'יפים**

א. כרכים המוקפים חומה מימות יהושע בן נון אפילו אין מוקפין עכשו קורין בט"ז אפילו אם הם בחוצה הארץ ואפילו אין בהם עשרה בטלנים (פירוש בטלים מלאכין ועוסקין בצריכי צבור). והוא שהוקף ואחר כך ישב או שישב תחלה על דעת להקיפו אחר כך לאפוקי כשנודע שישב תחלה על דעת שלא להקיפו. (אבל בסתמא הופפה ולבסוף ישבה ר"ז):

ב. וכן הכהנים הנראים עמהם אפילו
איןם סמכים כגון שהם בהר או
שםוכים להם אפילו אין נראים
עמהם כגון שהם בעמק ובלבך
שלא יהיו רוחקים יותר ממיל
ובמושון אף על פי שאינה מוקפת
חומה מימות ירושע קורין בט'ו
הוziel ווישער בר בות:

ג. כפרים ועיירות גדולות וכרכימ
שאינם מוקפים חומה מימות
יהושע בן נון קורין ב'יד:

ד. כרך שהוא ספק אם הוקף בימי יהושע אם לאו קורין ביה"ד ובט"ו ובליליהון ולא יברך כי אם ביה"ד שהוא מן קריאה לרוב העולם:

וכל גמונתו את הרביים [ח' אדר], יומם במשבעה ימים קודם פורים זוכה לבעינן צדיקין!

שאלין זדורין בהלבות הרגל

ט אדר
[יום ג]
משבעה ימים
קדם פורים

הלכות פורים לשבעה ימים
ליימוד שולחן ערוך הלכות פורים
לשבעה ימים – עמוד אחד ליום

תנו ובן מה תיקן להס לישוא שואlein זדורין בעניינו
של יום הלנות פסח בפסח הלנות עצות בעוצת הלנות חג בחג

גלוון
ג'

קולם הלימוד יאמר: הגני שביבאי הפטלמוד לרבי מישעיה. ולרי מדורות ישראות. ולידי יקירתת התורה.
והריני עוזה לשים יהוד קודש בארכך הוא ושכינתיה בשם יהוה ובשם אדני מתינקדים יאהדוניה!
על ידי הנעלם בדחיפתו רוחמו ביהודה שלים בשם כל וישראל.

ואם כתובה שנייה מי שבנינים יצאו (בית יוסף):
יא. יש למחות ביד הקוראים לנשים המgilah בלשון לעז אף על פי שכותבה בלשון לעז:
יב. קראה מתנמנם הויל ולא נרדם בשינה יצא אבל אם שמעה מתנמנם לא יצא:
יג. היה כתובה שקורא פסוק במgilah שהוא מעתיק ממנה וכותבה אם כיוון לבו לצאת ידי חובתו יצא והוא שתהא כתובה כולה לפני במgilah שהוא מעתיק ממנה וכן אם היה מגילה וכך אם היה דורשה שקורא פסוק במgilah שלימה ודורשו אם כיוון לבו לצאת ידי חובתו יצא ולא יפסיק בה בענינים אחרים כסדרה שאסור להפסיק בה בענינים אחרים:
יד. הקורא את המgilah ציריך שיכוין להוציא השם וציריך (шибוכין) השם לצאת ואם הקורא שליח ציבור מסתמא דעתו על כל השומים אבל הם אחורי בית הכנסת אין אפילו אמרית לארמי לא יצא שנמצא זה קורא על פה וכיוון שלא יצא הקורא ידי חובתו לא יצא השם ממנו. הגה: אבל אין לחוש באיזה כתוב כתובה (בית יוסף):
טו. מי שיודע לעז יודע אשורת אין יוצאה בלאו ויש אמרים שיזא. הגה: הגה מובא בא ספר שולחן ערוך הלכות פורים מחוליק לשבעה ימים קדם פורים. עמוד אחד ליום. בז גמור בז' הלכות פורים ליום נפורים. וזהו לורות "בן עוזם הבא". נא לפרש בפתוי גנסיות ובכתפי מדרשות. ולבסוף. ולכל תחבירים וידידים. לזונות את הריבים להיות "בן עוזם הבא" עלי ודי לימוד "הילכך" בז' וט. שהו "הזה לשמה"

ה. קראה סיירוגין דהינו שפק בה ושהה ואחר כך חזר למקום שפק אפילו שהה כדי לגמור את כולה יצא. הגה: ואפילו סח בנתים מיהו גוערין במי שש בנתים כדלקמן סימן תרצ"ב סעיף ב' (הרשב"א סימן רמ"ד):

ג. הקורא את המgilah למפרע לא יצא קראי פסוק אחד ודילג השני וקורא שלישי ואחר כך חזר וקורא השני לא יצא מפני שקרה למפרע פסוק אחד אלא כיון שעשה מתחילה מפסק שני שכח וקורא על הסדר:

ד. הקורא את המgilah על פה לא יצא ידי חובתו:

ה. הלועז ששמע את המgilah הכתובה בלשון הקודש ובכתביו הקודש אף על פי שאיןו יודע מה הם אמורים יצא ידי חובתו:

ט. היה כתובה תרגום או בלשון אחרת מלשונות העכו"ם לא יצא ידי חובתו בקיימותה אלא המכיר בקיימותה אלא המכיר אותו הלשון בלבד אבל אם היה כתובה בכתב עברית וקוראה אמרית לארמי לא יצא שנמצא זה קורא על פה וכיוון שלא יצא הקורא ידי חובתו לא יצא השם ממנו. הגה: אבל אין לחוש באיזה כתוב כתובה (בית יוסף):

ו. מי שיודע לעז יודע אשורת אין יוצאה בלאו ויש אמרים שיזא. הגה: מגילה כשרה (בית יוסף בשם שבולי לקט):

סדר הלימוד ליום ט' אדר

יום ג' משבעה ימים קודם פורים

סימן תרצ' – דיני קריית המגילות
ובו י"ח מעיפים

א. קורא אדם את המgilah בין עומר בין יושב אבל לא יקרא בצדior יושב לתחילה מפני כבוד הצבור. הגה: ואסור לחוץ לקרוא את המgilah עד שאומרים לו קרא (מודכי פרק הקורא):

ב. אפילו שניים ואפילו עשרה יכולות לקורתה ביחד וייצאים הם והשומעים מהם:

ג. ציריך לקרואת כולה ומתוך הכתוב ואם קראה על פה לא יצא וציריך שתהא כתובה כולה לפני לתחילה אבל בדיעבד אם השמייט הסופר באמצעות תיבות אפילו עד החזיה וקראות הקורא על פה יצא. הגה: אבל אם השמייט תחלתה או סופה אפילו מיעוטה לא יצא (ר'ז). ואפילו באמצעות דока דלא השמייט עניין שלם (בית יוסף בשם אורחות חיים). אבל ביוור מהഴיה אפילו הן כתובות אלא שהן מטופשות ואין רישומין ניכר פסולה:

ד. מי שתופס בידי מגילה שאינה כשרה לא יקרא עם שליח ציבור אלא שומע ושותק. הגה: וכן לא יסיע שום אדם על פה לחוץ וכן אונן הפסוקים שקורין הקהל ציריך החוץ ולקורתם מוגן מגילה כשרה (בית יוסף בשם שבולי לקט):

י' אדר
[יום ד']
משבעה ימים
קדום פורים

הלוות פורים לשבעה ימים

ליימוד שולחן ערוך הלכות פורים
לשבעה ימים – עמוד אחד ליום

תנו ובן משה תיקן להס לישואל שיאו שואלין זדורין בעניינו
 של יום הלנות פסח בפסח הלנות עצות בעצת הלנות חג בחג

קודם הלימוד יאמר: הגני שביבאי הפטלמוד לרבי מישעיה. ולידי מדורות ושרות. ולידי יקיעת התורה.
 והרי נני עוזה לשם יהוד קודשא בריך הוא ושכינתיה בשם יהוה ובשם אדני מתייחדים יאהדרונה".
 על ידי הנצלם בדחיפתו רוחימו ביהודה שלים בשם כל וישראל.

חסירות ויתירות דלא גרע מהשmittה בה הסופר אוותיות דכרשה (הגהota מיימוני פרק ב' ואור זועע) [כמו שנتابאר סימן תר"ץ סעיף ג']. וצרכיה עמוד בסופה וחילק בראשה כדי להקיפה בו ויש אמרים שצרכיה תגין וייש אמרים שאינה צרכיה. הגה: ונהגו לתייננה גם נהגו שלא העשות לה עמוד כלל בסופה (מהרי"ל):
 ג. עשרה בני המן צרך לכתבם כשיירה ולא כשאר שירות שחלק על גבי כתב אלא מניח חלק בין כתב לכתב ואם לא עשה כן פטולה:

ד. צרך להאריך בו י"ו דיויתא (בכתיבתה ויש אמרים בקראיתה) (ר' י"ן בשם הרא"ש ומהריל' ובית יוסף בשם אורחות חיים). וצרך לכתוב איש בראש דפה ואת בסופה:

ה. אם תפירה בחוטי פשתן פטולה:
 ג. אם הטיל בה ג' חוטי גידים כשרה ובלבד שייהיו משולשות ומפני שיש בו פירושים שונים צרך לצאת ידי-column ויעשה שלשה תפיות בראשה ושלש בסופה ושלש באמצעות ותפירה אחת בחילק הרביעי מצד זה ותפירה אחת בחילק הרביעי שמאדר הארץ. הגה: ואם אין לו גידין יותר מוטב לתפור הנשאר בחוטי פשתן מלאה הניהה בלא תפירה (הגהota מיימוני פרק ב' וכל בו). אבל אם יש לו גידין יתפור כולם בגין כולה בגין והתפירה תהיה מבחוון ולא מבפנים (רבינו יוחנן נתיב י' חלק ד' ובית יוסף בשם אורחות חיים):

* * *

או לעוג עליו כי לא לחנם הוקבעו (בית יוסף בשם אורחות חיים):

יה. מגילה ב"יד ובט"ו צרך לחזור אחר עשרה ואם אי אפשר בעשרה קוראים אותה ביחיד. הגה: ויש להסתפק אם נשים מצטרפות לעשרה (הגהota אשורי פרק קמא טור סימן תרפ"ד). ואם קרוא אותה ב齊יבור ויאוזה יחד לא שמעה יכול לקורות אפילו לכתהלה ביחיד הויאל וקוונין אותה באotta העיר בעשרה (בית יוסף בשם אורחות חיים) וכשהיחיד קורא אותה בזמנה צרך לברך עליה (בית יוסף):

סימן תרצא – דין כתיבת המגילות ותפירתה, ובו י"א מעיפים

א. אין כתובין המגילות אלא בדיו על הגolio או על הקלק' כספר תורה ואם כתבה במי עפצים וקנקנות כשרה כתבה בשאר מיני צבעונים פטולה וצרכיה שירטוות כתורה עצמה ואין העור שלה צרך לעבד לשמה ויש אמרים שצרך עיבוד לשמה:

ב. הייתה כתובה על הניר או על עור שאינו מעובד או שכתבה עכו"ם או מין פטולה ודינה כספר תורה לעניין היקף גויל וחוטותות חת"ז ותליית ההי"ן וקובי"ן וכל גופות האותיות בצורתן ובחסרות ויתרות. הגה: גם צרך לכתבה מן הכתב (ר' י"ן) ולהוציא כל כתבה מפי קודם שיכתבנה כמו בספר תורה (מהר"ק) וועוישן כל פרשיותה סתוםות ואם עשאן פתוחות פטולה (הגהota מיימוני פרק ב' ופסקי מהרא"י סימן כ"ג). ובריעוב אין לפסול מגילה ממש

סדר הלימוד ליום י' אדר

יום ד' משבעה ימים קודם פורים

המשן סימנו תרצ – דין קריית המגילות

טו. צרך לומר עשרה בני המן ווערתת הכל בנשימה אחת להודיע שגולם נהרגו ונתלו כאחד. הגה: ודוקא לכתהלה אבל בדיעבד אם הפסיק ביניהם יצא (תוספות סוף פרק קמא מגילה ואבודורם ומהרי"ל). ולכתהלה נהיגן לומר בנשימה אחת מתחלה חמיש מאות איש ואת פרשנדטה כו' עד עשרה (מהרי"ל בשם רוקח):

טז. צרך שיאמר ארור המן ברוך מודכי ארודה ורש ברוכאה אסתר ארודים כל עובדי כוכבים ברוכאים כל המאמינים בה' וכו' וצרך שיאמר גם הרבהנה זכר טוב:

יז. מנהג כל ישראל שהקורא קורא ופשיטה כאגרת להראות הנס וכשיגמור חזר וכורכה כולה וمبرך. הגה: יש שכתבו שנוהгин לומר ד' פסוקים של גאולה בקהל רם דהינו איש היהודי וגוי' ומרדי כי' יצא וגוי' ליהודים היהתה אורה וגוי' כי מרדי היהודי וגוי' וכן נהיגן במדינות אלו (הגהota מיימוני פרק ח' וכל בו ואבודורם) והחzon חזר וקורא אותן. עוד כתבו שנהגו התינוקות לצורך צורת המן על עצים ואבניים או לכתוב שם המן עליהן ולהכוטן זה על זה כדי שימושה שלו על דרך מהה תמחה את זכר מלך ושם רשעים יركב. ומהזה נשתרכב המנaga שמכלים המן כש庫רים המגילות בבית הכנסת (אבודורם). ואין לבטל שום מנהג

הגה מובא בא סוף ספר שולחן ערוך הלכות פורים מחוליק לשבעה ימים קודם פורים. עמוד אחד ליום. בז' ג' מודר ב' הלכות פורים ליום חמ"ב. וזכה ליראות "בן עוזם הבא". נא לפרש בפירוש נסיות ובקתי מדרשות. ולבסוף תחבירים וידידים. לזכות את הריבים להיות "בן עוזם הבא" עלי ודו' לימוד "הילכך" ב' ב' ו'ם. שהוא "הויה לשמה"!
וכל חמוץ את הריבים י' אדר. יום ד' משבעה ימים קודם פורים זוכה לבנים צדיקים!

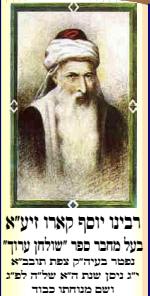
שאלין זדורשין בהלבות הרגל

יב אדר
[יום ו']
משבעה ימים
קדם פורים

הלכות פורים לשבועה ימים
ליימוד שולחן ערוך הלכות פורים
לשכחה ימים – עמוד אחד ליום

תנו ובן משה תיקן להס לישואל שיאו שואlein זדורשין בעניינו
של יום הלנות פסח בפסח הלנות עצות בענאות הלנות חג בחג

גלוון
ו'

קולם הלימוד יאמר: הגנו שביבאני הפטלור לירוי מעשה. ולירוי מודות ישרות. ולירוי קידושת התורה.
והריני עוזה לומר יהוד קודשא בריך הוא ושכינתייה בשם יהוה ובשם אדני מתייחסים יאהדרונה".
על ידי הנצלם בדחיפתו ורחימו ביהודה שלים בשם כל וישראל.

מנות איש לרעהו שתי מנות לאיש אחד וכל המרבה לשולח לריעים משובח ואין לו מחלוקת עם החבירו זה שולח להה סעודתו וזה שולח להה סעודתו כדי לקיים ומשלוות מנות איש לרעהו. הגה: ויש לשולח מנות ביום ולא בלילה (מדברי הרואה"ש פרק קמא ד מגילה). ואם שולח מנות לרעהו והוא/ca אין רוצה לקבלם או מוחל לו יצא ואשה חייבות בתנות לאביונים ומשלוות מנות כאיש. ואשה תשלח לאשה ואיש לאיש אבל לא בהפק שלא יבא איש לשולח לאלמנה ויבאו לידי ספק קידושין אבל בתנות לאביונים אין לחוש:

סימן תרצהו – דין המפה ותענית עשיות מלאכה בפורים, וכו' ח' מעיפים

א. פורים מותר בעשיית מלאכה ובמקום שנהגו שלא לעשות אין עושים. (והאידנא נהגו בכל מקום שלא לעשות) (כל בו). והעשרה אין רואה סימן ברכה מאותה מלאכה לעולם אלא אם הוא בנין של שמחה כגון בית החנויות לבני או אבורני של מלכים ושריט. הגה: ומותר לעשות כל מלאכת מצוה כגון לכתוב פסקי הלכות וכן מותר לעשות אפילו מלאכות גמורות לצורך פורים (תרומת הדשן סימן קי"ב):

* * *

חנינות חלום ועיין לעיל סימן תקס"ח וסימן תק"ע. יש שנהגו לבוש בגדי שבת ויום טוב בפורים וכן נesson (מהרי"ל). ונוהגים לעשות סעודת פורים לאחר מנחה ווערבית يتפללו בלילה ומתחפלים מנחה תקופה בעוד היום גדול ורובה הסעודה צריכה להיוות ביום (מנוגגים). ולא כמו שנוהגים להתחיל סמוך לערב ועיקר הסעודה היא ליל ט"ו וכשהל פורים ביום שני יעשו הסעודה בשחרירת משום כבוד שבת (מנוגגים).ומי שרוצה לעשותה תמיד בשחרירת הרשות בידו (תרומת הדשן). יש אמרים שיש לאכול מاقل זרעים בפורים זכר לזרעים שאכל דניאל וחביריו בבבל (כל בו). טוב לעסוק מעט בתורה קודם שיתחיל הסעודה וסמן לדבר ליהודים היה אורה ושמחה ודרשנן אורה זו תורה (מהרי"ב). וחיבב במשתה ושמחה קצת בשני ימים י"ד וט"ו (מנוגגים) וכן נהגו ויש אמריםadam הזיך אחד את חבריו מכח שמחת פורים פטור מילשלם (תרומת הדשן סימן קי"ב). ועיין בחושן המשפט בדיני נזקין (סוף סימן שע"ח):

ג. אומר על הנשים בברכת המזון בברכת הארץ ואם התהילה סעודתו ביום ושמחה עד הלילה אומר על הנשים דברת תחלת סעודה אצלן ויש מי שאומר שאין לאומרו (ונוהיגין כסבירא ראשונה):

ד. חייב לשולח לחברו שתי מנות בשדי או של מני אוכלם שנאמר ומשלוות

סדר הלימוד ליום י"ב אדר יום ו' משבעה ימים קודם פורים

המשך סימן תרצהו – דין מעות פורים לעניינים

ב. אין מושנים מעות פורים לצדקה אהרת. הגה: ודוקא הגבים (מרדכי פרק קמא ד בכ בא תורה) אבל העני יכול לעשותה

בו מה שיריצה:
ג. אין מדקדקים במועות פורים אלא כל מי שפושט ידו ליטול נוחנים לו ובמקום שנהגו ליתן אף לעכו"ם נוחנים:

ד. במקום שאין עניהם יכול לעכב מועות פורים שלו לעצמו ונוחנים במקום שיריצה.

סימן תרצהו – דין סעודת פורים, ובו ד' מעיפים

הגה: מצוה להרבות בסעודת פורים (טור). ובסעודה אחת יוצאים (מרדכי סוף פרק קמא).

א. סעודת פורים שעשאה בלילה לא יצא ידי חובתו. הגה: ומכל מקום גם בלילה יש מה וירבה קצת בסעודה. (תשובה מהרי"ב):

ב. חייב איש לבסומי בפוריא עד דלא ידע בין ארור המן לבורך מרדי. הגה: ויש אמרים דאין צריך להשתכר כל כך אלא שישתה יותר מלימודו (כל בו) ויישן ומתוך שיישן אינו יודע בין ארור המן לבורך מרדי (מהרי"ל). ואחד המרבה ואחד הממעיט ובלבד שכיוון לבו לשמיים ואין להתענות בפורים בלבד

הגה מובא בא סוף ספר שולחן ערוך הלכות פורים מחוליק לשכחה ימים קודם פורים. עמוד אחד ליום. בז גמorer בפ' הלכות פורים ליום נזקין. וזכה ליראות "בן עוזם הבא". נא לפרש בפ' נסיות ובקתי מדרשות. ולבסוף. ולכך תחבירים נידידים. לדוגמה את הראב לחיות "בן עוזם הבא" עלי ודי לימוד "הילכך" בכל יום. שהוא תקופה לשכחה!

ובכל יום
הלוות
בכל יום

שאלין ודודשין בהלכות הרגל

יום אדר [יום ז] משבעה ימים קדם פורים	הלכות פורים לשבעה ימים ליימוד שולחן ערוך הלכות פורים לשבעה ימים – עמוד אחד ליום תנו ובענן מה תיקן להם לישואל שיאו שואlein זודשין בעניינו של יום הלוות פסח בפסח הלנות עצות בעצת הלנות חג בחג	גלוון ז'
---	--	---------------------------

קודם הלימוד יאמר: הגני שבאי נרואה למלוד. בנו שבאי נרואה לפטולוד לרבי מיעשה. ולרי מודר ישראות. ולידי קריית הקתורה. ובירני עוזה לשם יהוד קודשא בריך הוא ושביגתיה בשם יהוה ובשם אדני מתייחדים יאהדרונה". על ידי הנעלם בדחיפתו רוחמו ביהודה שלים בשם כל וישראל.

פדיון הבן (תוספות פרק קמא דמועד קטן). ומה שנגגו לבוש פרצופים בפורים וגבר לובש שמלה אשה ואשה כל גבר אין איסור בדבר מאחר שאין מכוננים אלא לשמה בעלמא וכן לבבישת כלאים דרבנן ויש אומרים אסור אבל המנהג כסברא הראשונה וכן בני אדם החוטפים זה מזה דורך שמחה אין בזה משום לא תגוזו ונגגו כך ובלבך שלא יעשה דבר שלא כהוגן על פי טוביה העיר (תשובה מהר"י מינץ סימן י"ז):

**סימן תרצז – אין אומרים תחינה
בידי וטיז שבادر ראשון, ודין
תענית והפסד בחן, וכו סעיף אחד**

א. יום י"ד וטיז שבادر ראשון אין נופלים על פניהם ואין אומרים מזמור ענץ ה' ביום צירה ואסורים בהפסד ותענית אבל שאר דברים אין נהגים בהם ויש אומרים דאך בהפסד ותענית מותדים. הגה: והמנగ כסברא ראשונה יש אומרים שחביב להרבות במתה ושמחה ביד' שבادر ראשון (טור בשם הר"ף) וכן נהಗין כן מכל מקום יರבה קצת בסעודה כדי לצאת ידי המהמירים (הגחות מיימוני בשם סמ"ק) וטוב לב מתה תמיד:

* * *

אבלות כמו שבת וכן פסק הרב בעצמו בטורי יורה דעתה סימן ח"א:

ה. אם חל פורים בMONTH שבת והאבל יושב בבית הכנסת בשבת במנחה לא יצא שם עד שיתפלל תפלה ערבית וישמע קריאת מגילה ולמהורת לא יצא מפתח ביתו:

ו. יש מי שאומר שהאבל חייב לשולח מנות. הגה: אבל אין שולחין לאבל כל י"ב חודש (מהר"ל) וכמו שיתבאר בירוחה דעה סימן שפ"ה עיין שם ואם אין בעיד אלא האבל עם אחר חייב לשולח לאבל כדי לקיים לשולח מנות אלא אם כן מחל האבל על מנתו (מהריב"ש):

ז. יש מי שאומר שאונן מותר בבשר ויין שלאأتي עשה דיחיד דאבלות ודחי עשה דרכים דאוריתא דלשםוח בפורים דברי קבלה נינהו שם כדרכי תורה. הגה: וכל שכן שחייב במקרא מגילה ותפלה וקוריאת שמע ונראה לי דודוקא בלילה אף על פי שהוא מוטל לפני אבל ביום שרוצה לקבריו קבורות מתו קודם כמו שנתבאר לעיל סימן תרפ"ז סעיף ב' ולכן קורא ומתפלל אחר כך שלא עדיף מיום טוב ושבת כמו שנתבאר לעיל סימן ע"א, כן נראה לי:

ח. מותר לישא אשה בפורים. הגה: בין ביד' בין בט"ז וכל שכן שמותר לעשות אבלות בפורים (דברי עצמו) אבל בדברים שבצנעה נהג וכך על פי שאין נהג אבלות בפורים עליה לו למנין שבעה ימי

סדר הלימוד ליום י"ג אדר

יום ז' משבעה ימים קודם פורים

המשך סימן תרצו – דיני הספר ותענית
ועשית מלאכה בפורים

ב. אפילו במקום שנגגו לא נהגו אלא ביום מקרא מגילה בלבד אבל לא אסור את של זה בזה אינו מנהג:

ג. يوم י"ד ויום ט"ז אסורים בהספר ותענית לכל אדם בכל מקום בין לבני כרכים שהם עושים ט"ז בלבד בין לבני עיריות שהם עושים י"ד בלבד והנשים מענות בהם שכלה עונות כאחת ומטרחות שמכות כף אל כף אבל לא מקוננות שתאה אחת מדברת וככלון עונות אחרת נגמר המת לא מענות ולא מקוננות:

ד. כל דברי אבלות נהגים בחנוכה ופורים. הגה: ומכל מקום ילך לבית הכנסת לשמעו המגילה (תוספות פרק קמא דמועד קטן). ואם יכול לאוסף מןין לבתו לקורת המגילה עדיף טפי (מהר"ל). ויש אמורים שאין אבלות נהג בפורים לא ביד' ולא בט"ז (הרואה ומנהגין) וכן נהגין ואפלו אבלות יום ראשון נהג מפני פורים (דברי עצמו) אבל בדברים שבצנעה נהג וכך על פי שאין נהג אבלות בפורים עליה לו למנין שבעה ימי

מתהילין לlearning בעזהשיות הלהבות פסח המחולק לשלשים יום

תניא שואlein זודשין בהלכות פסח קודם הפסח שלשים יום הלאן שלשים יום קודם הפסח חל עליו חובת ביעור. (טור או"ח סימן תכט). ומתחילין מיום הפורים עצמו. (חק יעקב, פרי חדש, ש"ע התניא – עפ"י הגמ' סנהדרין יב, רשי' ר' ז. וסנהדרין פז, Tosf' בוכרות נז, ועוד)

הנה מובא כאן ספר שולחן ערוך הלכות פורים מחולק לשבעה ימים קודם הפורים. עמוד אחד ליום. בז' גמorer בפ' הלכות פורים ל"ט נזירות. ווועה ל"ז רשות "בן עוזם הבא". נא ל"פרנס בנטוי ובקתי מדרשות. ובשניות. ולכך תחבירים וידידים. ל"זות את הרבים לחיות "בן עוזם הבא" ע"ל ודי ל"ימוד "טולקכח" ב"ב זום. ש"הו "תורה ל"שמה"!

ובכל המומבה את הרבנים י"ג אדר, יומ' ז' משבעה ימים קודם פורים